

בְּרֵאשִׁית

<https://tinyurl.com/ya7khaor>
להאזנה לפרק סרקו את הקודר
או הזינו את הקישור.

פְּרִשֵׁת בְּרֵאשִׁית בְּרִיאַת הָעוֹלָם (א 1-31)

פְּרָק א

א 1-2: בְּתַחֲלַת הַבְּרִיאָה

- א. בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ;
- ב. וְהָאָרֶץ הָיְתָה תְהוֹ וּבְהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל-פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם:
1. בְּתַחֲלַת הַבְּרִיאָה, כִּשְׁבָרָא אֱלֹהִים אֶת הָעוֹלָם,
2. וְהָאָרֶץ הָיְתָה שׁוּמְמָה וְרִיקָה, וְהָיָה חֹשֶׁךְ מֵעַל מִי הַתְּהוֹם שְׁכֶסּוּ אֶת הָאָרֶץ, וְרוּחַ אֱלֹהִים הָיְתָה מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵיהֶם,

א 3-5: יוֹם אֶחָד

- ג. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי-אֹר וַיְהי-אֹר:
- ד. וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאֹר כִּי-טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ:
- ה. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהי-עֶרֶב וַיְהי-בֹקֶר יוֹם אֶחָד:
3. אָמַר אֱלֹהִים: "יְהיָה אֹר!" וַיְהיָה אֹר.
4. רָאָה אֱלֹהִים שֶׁהָאֹר טוֹב, וַהֲבִדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ.
5. קָרָא אֱלֹהִים לְאֹר "יוֹם" וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא "לַיְלָה". וַיְהיָה עֶרֶב וַיְהיָה בֹקֶר, יוֹם אֶחָד.

א 6-8: יוֹם שֵׁנִי

- ו. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם:
- ז. וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לְרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לְרְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וַיַּבְדֵּל בֵּין מַיִם לְמַיִם!
6. אָמַר אֱלֹהִים: "יְהיָה רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וַיַּבְדֵּל בֵּין מַיִם לְמַיִם!"
7. וַאֲלֹהִים עָשָׂה אֶת הַרְקִיעַ, וַהֲבִדִּיל בֵּין הַמַּיִם שֶׁמִּתַּחַת לְרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם שֶׁמִּתַּחַת לְרְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם,

- המים אשר מעל לרקיע ויהי־כן:
 ת. ויקרא אלהים לרקיע שמים
 ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני:
 8. המים שמעל לרקיע. וכך היה.
 אלוהים קרא לרקיע "שמים".
 והיה ערב והיה בקר, יום שני.

א 9-13: יום שלישי

- ט. ויאמר אלהים יקוו המים מתחת
 השמים אל־מקום אחד ותראה
 היבשה ויהי־כן:
 י. ויקרא אלהים ליבשה ארץ
 ולמקוה המים קרא ימים וירא
 אלהים כ־טוב:
 יא. ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא
 עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי
 למינו אשר זרעו־בו על־הארץ
 ויהי־כן:
 יב. ותוצא הארץ דשא עשב מזריע
 זרע למינהו ועץ עשה־פרי אשר
 זרעו־בו למינהו וירא אלהים כ־
 טוב:
 יג. ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי:
 9. אמר אלהים: "יתאספו המים
 שמתחת השמים אל מקום אחד,
 כדי שתראה היבשה!" וכך היה.
 10. קרא אלהים ליבשה "ארץ",
 ולמים שנאספו קרא "ימים"; וראה
 אלהים שטוב.
 11. אמר אלהים: "תצמיח הארץ
 דשא, עשב שיש בו זרעים, ועצי
 פרי למיניהם, שגם להם זרעים
 בפרותיהם!" וכך היה.
 12. הארץ הצמיחה דשא, עשב שיש
 בו זרעים, ועצי פרי למיניהם,
 שגם להם זרעים בפרותיהם; וראה
 אלהים שטוב.
 13. והיה ערב והיה בקר, יום שלישי.

א 14-19: יום רביעי

- יד. ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע
 השמים להבדיל בין היום ובין
 הלילה והיו לאתת ולמועדים
 ולמים ושנים:
 טו. והיו למאורת ברקיע השמים
 להאיר על־הארץ ויהי־כן:
 טז. ויעש אלהים את־שני המארת
 הגדלים את־המאור הגדל
 14. אמר אלהים: "יהיו מאורות
 ברקיע השמים, כדי שיבדילו בין
 היום ובין הלילה, ויסמנו זמנים:
 ימים ושנים.
 15. הם ישמשו גם מאורות ברקיע
 השמים כדי להאיר על הארץ!"
 וכך היה.
 16. עשה אלהים את שני המאורות
 הגדולים - את המאור הגדול

- לְמַשְׁלַת הַיּוֹם וְאֶת-הַמָּאֹר
הַקֶּטָן לְמַשְׁלַת הַלַּיְלָה וְאֶת
הַכּוֹכָבִים:
- יז. וַיִּתֵּן אֶתֶם אֱלֹהִים בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם
לְהָאִיר עַל-הָאָרֶץ:
- יח. וְלַמָּשָׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל
בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיְרָא אֱלֹהִים
כִּי-טוֹב:
- יט. וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי:
17. וְשֵׁם אוֹתָם בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם כְּדִי
לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ,
18. כְּדִי שִׁשְׁלֹטוּ בַיּוֹם וּבַלַּיְלָה, וְכְדִי
שִׁבְדִּילוּ בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ;
וַרְאָה אֱלֹהִים שְׂטוֹב.
19. וְהָיָה עֶרֶב וְהָיָה בֹקֶר, יוֹם רְבִיעִי.

א 20-23: יום חמישי

- כ. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ
נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל-הָאָרֶץ
עַל-פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם:
- כא. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַתַּנִּינִם
הַגְּדֹלִים
וְאֶת כָּל-נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת
אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֶת
כָּל-עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיְרָא אֱלֹהִים
כִּי-טוֹב:
- כב. וַיִּבְרָךְ אֶתֶם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ
וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הַמַּיִם בַּיַּמִּים
וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ:
- כג. וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי:
20. אָמַר אֱלֹהִים: "יִתְמַלְאוּ הַמַּיִם
יְצוּרִים חַיִּים לְמִינֵיהֶם, וְעוֹפוֹת
יְעוֹפְפוּ מֵעַל הָאָרֶץ, עַל רְקִיעַ
הַשָּׁמַיִם!"
21. אֹז בָּרָא אֱלֹהִים גַּם אֶת הַתַּנִּינִים
הַגְּדֹלִים,
וְאֶת כָּל הַיְצוּרִים לְמִינֵיהֶם הַחַיִּים
בַּמַּיִם, וְאֶת כָּל הָעוֹפוֹת לְמִינֵיהֶם;
וַרְאָה אֱלֹהִים שְׂטוֹב.
22. וַאֲלֹהִים בֵּרַךְ אוֹתָם וְאָמַר: "פְּרוּ
וְהִתְרַבּוּ וּמְלֵאוּ אֶת הַמַּיִם שְׂבִימִים,
וְהָעוֹפוֹת יִתְרַבּוּ בָאָרֶץ."
23. וְהָיָה עֶרֶב וְהָיָה בֹקֶר, יוֹם חַמִּישִׁי.

א 24-31: יום שישי

- כד. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ
חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וְרֶמֶשׂ וְחַיִּיתוֹ-
אָרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי-כֵן:
24. אָמַר אֱלֹהִים: "תּוֹצֵא הָאָרֶץ יְצוּרִים
חַיִּים לְמִינֵיהֶם: בְּהֵמוֹת וְרֶמְשִׁים –
יְצוּרִים קִטְנִים זוֹחֲלִים – וְחַיִּוֹת בָּר
לְמִינֵיהֶן!" וְכֵן הָיָה:

- כה. וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-חַיֵּית הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת-הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֶת כָּל-רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב:
- כו. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וַיְרִדוּ בְדִגַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל-הָאָרֶץ:
- כז. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם:
- כח. וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הָאָרֶץ וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְבִשְׂתָּהּ וַיְרִדוּ בְדִגַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל-חַיַּיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל-הָאָרֶץ:
- כט. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת-כָּל-עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֹרֵעַ אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ וְאֶת-כָּל-הָעֵץ אֲשֶׁר-בוֹ פְּרִי-עֵץ זֹרֵעַ זֹרֵעַ לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ:
- ל. וּלְכָל-חַיֵּית הָאָרֶץ וּלְכָל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל רֹמֵשׂ עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-בוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת-כָּל-יִרְקַע עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי-כֵן:
- לא. וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה וַהֲנִה-טוֹב מְאֹד וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי:
25. אֱלֹהִים יִצַּר אֶת חַיֵּוֹת הַבַּיִת לְמִינֵיהֶן וְאֶת הַבְּהֵמוֹת לְמִינֵיהֶן וְאֶת כָּל הָרֶמְשִׁים לְמִינֵיהֶם, וַרְאָה שְׁטוֹב.
26. אָמַר אֱלֹהִים: "נַעֲשֶׂה אָנָשִׁים בְּצַלְמֵנוּ, שִׁיְהִיו דּוֹמִים לָנוּ, וְהֵם יִשְׁלְטוּ עַל דְּגַי הַיָּם וְעַל עוֹפוֹת הַשָּׁמַיִם וְעַל הַבְּהֵמוֹת וְעַל כָּל חַיֵּוֹת הַבַּיִת וְעַל כָּל הָרֶמְשִׁים שֶׁעַל הָאָרֶץ."
27. וַאֲלֹהִים בָּרָא אֶת הָאָנָשִׁים כְּדְמוּתוֹ, "בְּצֶלֶם אֱלֹהִים", זָכָרִים וּנְקֵבוֹת בָּרָא אוֹתָם.
28. וְהוּא בֵּרַךְ אוֹתָם וַאֲמַר לָהֶם: "פְּרוּ וְהִתְרַבּוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ וּכְבִּשׁוּ אוֹתָהּ! אֲתֵם תִּשְׁלְטוּ עַל דְּגַי הַיָּם וְעַל עוֹפוֹת הַשָּׁמַיִם וְעַל כָּל חַיַּיָּה הָרוֹמֶשֶׂת, הַמִּתְנוֹעֵעַת, עַל הָאָרֶץ."
29. וַאֲמַר לָהֶם: "אֶת הַצְּמָחִים שֶׁעַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם לְמֵאֲכָל: כָּל עֵשֶׂב שִׁישׁ בּוֹ זֵרַעִים (לְמִשְׁל: חֹטָה וּשְׁעוֹרָה) וְכָל עֵץ הַמְּגַדֵּל פְּרִי שִׁישׁ בּוֹ זֵרַעִים.
30. וְגַם לְכָל חַיֵּוֹת הַבַּיִת וּלְכָל עוֹפוֹת הַשָּׁמַיִם וּלְכָל הַיְּצוֹרִים הָרוֹמְשִׁים עַל הָאָרֶץ – גַּם לָהֶם אֲנִי נוֹתֵן אֶת הַצְּמָחִים לְמֵאֲכָל." וְכֵן הָיָה.
31. רָאָה אֱלֹהִים אֶת כָּל מַה שֶׁעָשָׂה – וַהֲנִה הוּא טוֹב מְאֹד. וַהֲיָה עֶרֶב וַהֲיָה בֹקֶר, יוֹם שִׁשִּׁי.